

پرسش ۵۷: معنای «و خوشنودی خود را در این بامداد به من عطا فرما»

سؤال / ۵۷: في دعاء ليلة الجمعة: (و هب لي الغداة رضاك)، هل هو فقط في الجمعة، أو يصح في بقية الأيام، أو أن ينوي الإنسان طول حياته طالما يطلع الفجر؟

پرسش ۵۷: در دعای شب جمعه «و هَبْ لِي الْغَدَاةَ رِضَاكَ» (و خوشنودی خود را در این بامداد به من عطا فرما)، آیا این ذکر فقط مخصوص جمعه است یا در بقیه‌ی روزها هم خوانده می‌شود، یا اینکه انسان برای همه‌ی عمر نیت کند و تا زمانی که در زندگی اش طلوع فجر را ببیند آن را بخواند؟

الجواب: لا مانع أن يقرأ المؤمن هذا الدعاء كل يوم، أو أن ينوي بطلب الرضا طول حياته طالما طلع الفجر، ولكن في الحقيقة أن معنى (هب لي الغداة رضاك) ([315])، أي هب لي عند طلوع الفجر رضاك، وطلوع الفجر: هو ظهور الإمام المهدي (ع) ([316])، ولذا خص هذا الدعاء ليوم الجمعة، وهو يوم ظهوره (ع).

پاسخ: مانعی وجود ندارد که مؤمن این دعا را هر روز بخواند یا با نیت درخواست رضای خداوند، در همه‌ی عمرش به هنگام طلوع فجر بخواند ولی در واقع معنای «و هَبْ لِي الْغَدَاةَ رِضَاكَ» ([317]) یعنی به هنگام طلوع فجر، رضای خود را ارزانی ام فرما و طلوع فجر همان ظهور امام مهدی (ع) می‌باشد ([318]) و از همین رو این دعا به روز جمعه که روز ظهور آن حضرت است اختصاص یافته است.

[316] - عن جابر عن أبي عبد الله (ع)، قال: (قوله تعالى: (والفجر): هو القائم و (الليالي العشر): الأئمة من الحسن إلى الحسن، و(الشفع): أمير المؤمنين وفاطمة عليهما السلام، و(الوتر): هو الله وحده لا شريك له، (والليل إذا يسر): هي دولة حبر، فهي تسري إلى قيام القائم (ع)) بحار الأنوار: ج 24 ص 78.

[317] - مصباح المجتهد: ص 279.

[318] - از جابر بن عبدالله از ابا عبدالله (ع) روایت شده است که فرمود: «در سخن خدای متعال، مراد از «فجر» قائم است، و «لیالی عشر» امامان از حسن مجتبی (ع) تا حسن عسکری (ع) می باشند، «شفع» امیرالمؤمنین و فاطمه (علیهما السلام)، «وتر» خدای یگانه و بی شریک است، منظور از «و اللیل اذا یسر» دولت حبر است که تا قیام قائم (ع) ادامه می یابد». بحار الانوار: ج 24 ص 78.